

ה"ט 43522/01/21 - סלמאן חטיב נגד אחסאן חמדאן

בית משפט השלום בעכו

ה"ט 43522-01-21 ח'טיב נ' חמדאן
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת אביגיל זכריה
מבקש: סלמאן חטיב
נגד
משיב: אחסאן חמדאן
החלטה

בפניי בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת.

במועד הגשת הבקשה לא ניתן צו במעמד צד אחד וביום 3/2/21 התקיים בפניי דיון במעמד שני הצדדים.

המבקש טוען כי עקב מחלוקת הנוגעת לפחי אשפה הוגשה הבקשה שבפניי.

המבקש בעצמו התקשה להסביר מה הבסיס לבקשתו למתן צו לפי חוק זה והסביר כי הוא מעוניין למנוע עימותים עתידיים. בדיון הוצגו תמונות של מיקום הפחים.

המשיב טוען כי אין בסיס לבקשה וכי המבקש הוא שמאיים עליו ומטריד אותו והציג סרטונים לעניין פעולות שונות שבוצעו על ידי המבקש כנגדו וכן על ידי בנו של המבקש, שמצוין גם הוא בבקשה.

לאחר שעינתי בבקשה ושמעתי טיעוני הצדדים, נחה דעתי כי דין הבקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת - להידחות.

להלן הנימוקים.

חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב 2001 - המסגרת המשפטית

החוק למניעת הטרדה מאיימת נחקק בשנת 2001, מספר שנים לאחר חקיקת חוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"ב 1991 - ובמידה רבה - בעקבותיו. מדברי ההסבר לחוק עולה כי נחקק, בין היתר, עקב צורך להגן מפני הטרדה מאיימת גם כאשר זו אינה במסגרת יחסי משפחה או זוגיות. ברקע עמד הנתון כי האוכלוסייה העיקרית שתידרש לאכיפתו של חוק זה הן נשים המוטרדות על רקע סיומה של מערכת יחסים או סירובן לפתוח במערכת יחסים שכזו עם המטריד.

בפועל, במהלך השנים ממועד חקיקת החוק ועד היום התרחב באופן ניכר השימוש בו.

עמוד 1

מהפסיקה הענפה שכבר קיימת ניתן לראות כי הוא הורחב, בין היתר, לסכסוכי שכנים, סכסוכים כספיים שגררו עמם הטרדה מאיימת, איומים כלפי אנשי ציבור ומניעת הפגנות בסמוך לבתיהם הפרטיים ולישומים נוספים.

הטרדה מאיימת מוגדרת בסעיף 2 לחוק באופן הבא :

"הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של אדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו".

פרט להוראה הכללית, החוק מונה שורה של מצבים אשר יכולים להיחשב כהטרדה מאיימת (בעיקר מסוג stalking) ואולם הרשימה אינה מהווה רשימה סגורה ונסיבות כל מקרה ייבחנו לגופן.

הפסיקה פירשה את האמור בסעיף 2 לחוק כדורש התקיימותם של שני יסודות מצטברים: **האחד** - יסוד הפונה לתקופת עבר ודורש התקיימותה של הטרדה מאיימת מסוג כלשהו בעבר; **והשני** - יסוד הצופה פני עתיד. לעניין היסוד הצופה פני עתיד מבקש הסעד נדרש להוכיח כי נסיבות המקרה מקימות בסיס סביר להניח כי המטריד יטריד או יאיים שוב ויפגע בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו. רק התקיימות שני יסודות אלה במצטבר יהיה בה כדי להקים עילה למתן הצו.

צו לפי חוק למניעת הטרדה מאיימת אינו עניין של מה בכך.

מדובר בצו שיש בו כדי לפגוע או לגרוע מזכויות יסוד על כל המשתמע מכך לעניין הזהירות שבית המשפט מצווה לנקוט. כב' השופט דנציגר נדרש להיבט המהותי הגלום בצו למניעת הטרדה מאיימת ברע"א 2327/11 פלוני נ' פלוני (פורסם בנבו, החלטה מיום 28.4.11) בקובעו:

"צו מניעת הטרדה מאיימת פוגע בזכויות ואינו עניין דיוני ג דא: צו מניעת הטרדה מאיימת מגביל זכויות יסוד בסיסיות של הפרט כמו חופש התנועה, זכות הקניין, חופש הביטוי, הזכות לחרות ולאוטונומיה".

מן הכלל אל הפרט

כבר בשלב הגשת הבקשה והדיון במעמד צד אחד התקשה המבקש להסביר מהי ההטרדה המאיימת לה הוא טוען ביחס למשיב וטען לנתונים שונים, שגם אילו היו מוכחים כדבעי, לא ברור כיצד היו עולים כדי הטרדה מאיימת כמשמעו של מונח זה בדין הרלבנטי.

גם בדיון בו היה מיוצג המבקש על ידי ב"כ, לא עלה בידו להסביר מהי ההטרדה הנטענת והדברים נותרו כטענות בעלמא.

לגופו של עניין לא מצאתי כי עלה בידי המבקש לעמוד בנטל ההוכחה הדרוש לעניין מתן הצו המבוקש בשים לב ליסודות

הקבועים לביסוס הצו. ניכר היה שהיקף המחלוקת הכלול במסגרת הבקשה חורג בהרבה מהנדרש לצורך הליך מסוג זה באופן שעורר תמיהה לגבי התכלית שעמדה בבסיס הגשת ההליך ואסתפק בכך.

יתרה מכך: גם אם הייתי נכונה לקבוע כי האירוע נשוא הבקשה עולה כדי הטרדה מאיימת - נתון שלא מצאתי לקבוע - הרי שמדובר בהטרדה מאיימת שאירעה בעבר.

לא עלה בידי המבקש לבסס באופן הנדרש את החשש מפני נקיטת אלימות פיזית מצד המשיב כלפי המבקש או נקיטת אמצעים שיש בהם כדי להוות הטרדה מאיימת כמשמעה בחוק וזאת בייחוד בשים לב ליסוד הצופה פני עתיד (השוו בעניין זה: ע"ש (ב"ש) 1506/09 עו"ד מועלם נ' עו"ד גלבע, פורסם בנבו, פסק דין מיום 19/3/09).

המבקש לא הצביע על חשש קונקרטי צופה פני עתיד והדברים נותרו כלליים ועמומים.

עוד אציין כי מצאתי טעם בטענות המשיב דווקא לפיו הגורם אשר פעיל יותר בסכסוך שבין הצדדים הוא דווקא המבקש. מהסרטונים שהוצגו עולה כי המבקש תלש כבלים אשר היו מצויים ככל הנראה בתיבת תקשורת הסמוכה לכביש וכן העביר את פחי האשפה הנטענים אל כביש הגישה של המשיב בעצמו.

כפי שציינתי גם ביחס לבקשת המבקש, הרי שביהמ"ש לא יידרש למחלוקות מסוג זה במסגרת הליך לפי חוק למניעת הטרדה מאיימת ואולם הדברים עמדו בסתירה לטענות המבקש והפחיתו ממנהימנותו גם כך.

סוף דבר

משלא עלה בידי המבקש לעמוד בנטל ההוכחה, דין הבקשה - להידחות.

לאחר ששקלתי בדבר והגם שאפשר ומדובר בבקשה קנטרנית, הרי שלפנים משורת הדין לא יהיה צו להוצאות.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ו שבט תשפ"א, 08 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.